

ಮೆಲುಕು

ಕಾರಂತರು, ಮೂಕಜಿ ಮತ್ತು ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳ...

ಕನ್ನಡ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ (ಅ. 10, 1902 – ಡಿ. 9, 1997) ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ದಂತಕಥೆ. ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರರು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾಡಬಹುದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ ಧೀಮಂತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅವರದು. ಹುಚ್ಚುಮನಸಿನ ಹತ್ತಾರು ಮುಖಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ ಇಲ್ಲಿನ ಬರಹದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ – ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕೃತ ಸಿನಿಮಾ ನಿರ್ದೇಶಕ **ಪಿ. ಶೇಷಾದ್ರಿ**.

ನನಗಾಗ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ.

ಎಪ್ಪತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ. ಶಾಲೆಯ ಬೆಳಗಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ವೇಳೆ. ಕನ್ನಡ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದರು. 'ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ, ಇಂದು ಕನ್ನಡನಾಡು ಭಾಷೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವ ಶುಭದಿನ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ಬರೆದಿರುವ 'ಮೂಕಜ್ಜಿಯ ಕನಸುಗಳು' ಕೃತಿಗೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಕನ್ನಡಭಾಷೆಗೆ ದೊರೆತ ಮೂರನೇ ಜ್ಞಾನಪೀಠದ ಗೌರವ'. ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಚಪ್ಪಾಳೆ. ಸಿಹಿ ಹಂಚುತ್ತಾರೇನೋ ಎಂದು ಕಾದೆವು, ಹಂಚಲಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಿತಿ ಎಂದು ತಿಳಿದಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಅವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನಾವ್ಯಾರೂ ಓದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕ್ಲಾಸ್‌ರೂಂಗೆ ಪಾಠಕ್ಕೆಂದು ಬಂದಾಗ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಮುಂದುವರಿದು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು. 'ಮೂಕಜ್ಜಿಯ ಕನಸುಗಳು' ಮತ್ತು 'ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ – ಈ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ, ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಕುರಿತು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಿಟ್ಟುಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ತುಂಬಿರಿ ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಹೊಂದಿಸಿ

